

2. Ilekroć w uchwale niniejszej jest mowa o wydziale kadr, rozumie się przez to wydział (departament, biuro, dział, sekcja, referat) kadr w państwowym urzędzie, instytucji i przedsiębiorstwie.

§ 2. Za właściwy dobór, rozmieszczenie, szkolenie i wysuwanie kadr pełną odpowiedzialność ponosi kierownik. Zadaniem wydziału kadr jest przygotowanie materiałów i wniosków do decyzji kierownika.

§ 3. 1. Wydział kadr jest bezpośrednio podporządkowany kierownikowi i przed nim odpowiada za swoją pracę.

2. Kierownik wydziału kadr i pracownicy wydziału są zaszerzegowani według obowiązującej siatki płac dla pracowników umysłowych, zgodnie z taryfikatorem.

3. Kierownika wydziału kadr powołuje kierownik po uzgodnieniu z kierownikiem nadrzędnej jednostki.

§ 4. Wszelkich zmian personalnych w państwowych urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach dokonuje kierownik w oparciu o materiały, opinie i wnioski wydziału kadr.

§ 5. Do zakresu działania wydziału kadr należy w szczególności:

1) prowadzenie dokładnej ewidencji i statystyki pracowników fizycznych i umysłowych,

2) przygotowywanie do decyzji kierownika całości materiału dotyczących: przyjmowania, powoływania, zwalniania, przenoszenia, awansowania i zaszerzegowania pracowników,

3) kontrola właściwego wykorzystania kadr i przygotowywanie wniosków dla kierownika co do właściwego ich rozmieszczenia,

4) inicjowanie szkolenia i doszkalania pracowników w oparciu o plan zapotrzebowania kadr,

5) organizacja oceny bieżącej pracy kadr, ich rozwoju i wyników, opieki nad wysuniętymi kadrami i dbałość o ciągłe wysuwanie nowych kadr przede wszystkim robotniczych,

6) czuwanie nad przestrzeganiem dyscypliny pracy.

§ 6. Dla wykonania zadań, zawartych w § 5, wydział kadr:

1) ściśle współpracuje z kierownikami innych komórek organizacyjnych, organizacjami społecznymi i zawodowymi,

2) zbiera wszechstronne materiały, dotyczące rozwoju, kwalifikacji politycznych, zawodowych i moralnych pracowników,

3) szczególnie ściśle współpracuje z komórkami organizacyjnymi szkolnictwa zawodowego i zatrudnienia w opracowaniu planu szkolenia i doboru słuchaczy, realizacji planu i właściwego wykorzystania absolwentów.

§ 7. Wszystkie dotychczas istniejące zarządzenia i instrukcje dotyczące zakresu działania i pracy wydziałów kadr tracą moc obowiązującą.

§ 8. Właściwi Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych wydają na podstawie niniejszej uchwały oraz ramowych wytycznych Prezesa Rady Ministrów szczegółowe instrukcje, dotyczące zakresu działania i pracy wydziałów kadr.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1185.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1950 r.

w sprawie ustanowienia nowych stanowisk oraz określenia dodatków funkcyjnych i służbowych pracowników Instytutu Badawczego Leśnictwa.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszerzegowania pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje:

1. Do czasu wydania nowej tabeli stanowisk Ministerstwa Leśnictwa zezwala się na utworzenie w resorcie Leśnictwa nowych stanowisk administracyjnych w Instytucie Badawczym Leśnictwa, ustalonych w załączniku Nr 1.

2. Do czasu ogólnego uregulowania zmian w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych pracowników państwowych na skutek zmian organizacyjnych przysądza się dodatki funkcyjne i służbowe pracownikom Instytutu Ba-

dawczego Leśnictwa, zajmującym stanowiska, określone w załączniku Nr 2, według podanych w nim stawek.

3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1950 r. (poz. 1185).

TABELA STANOWISK INSTYTUTU BADAWCZEGO LEŚNICTWA

1. Wicedyrektor finansowo-administracyjny	IV — III
2. Kierownik oddziału, inspektor, radca, starszy księgowy	VI — V
3. Referendarz, księgowy	VIII — VI
4. Kierownik sekretariatu, starsza maszynistka, stenotypista, starszy kreślarz (grafik)	VIII — VII
5. Podreferendarz, starszy rachmistrz, skarbnik (kasjer), intendent	IX — VII
6. St. rejestrator, starszy kancelista	IX — VIII
7. Sekretarz (adm., rach., techn.), maszynistka, kreślarz, magazynier	X — VIII
8. Starszy woźny, powielaczowy	X — IX
9. Rachmistrz, rejestrator, kancelista, telefonista	XI — IX
10. Woźny	XI — X
11. Mł. maszynistka	XI
12. Mł. woźny	XII — XI

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1950 r. (poz. 1185).

Dodatki funkcyjne

Wicedyrektor finansowo - administracyjny	stawka 3
Kierownik oddziału, inspektor	„ 5

Dodatki służbowe

Radca, starszy księgowy	stawka a
Referendarz, samodzielny księgowy	„ b
Intendent, kierownik sekretariatu, kasjer, podreferendarz samodzielnie referujący sprawę	„ c

1186.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Chemicznego:

Anderski Franciszek, Banaszkiewicz Józef, Bargiel Jan, Bekisz Władysław, Bercicki Franciszek, Berezowska Olga, Błaszowski Władysław, Bobla Genowefa, Borowczyk Kazimierz, Borowiecki Leopold, Boruch Marian, Buba Władysław, Buczyński Stanisław, Bujak Bolesław, Bulwan Tadeusz, Chmiel Stanisław, Chrobok Helena, Cybulski Ignacy, Cymmer Józef, Czerwiński Stefan, Czyżewski Stefan, Dittmer Władysław, Długociński Stanisław, Dobrosz Antoni, Duda Józef, Dudzikowska Władysława, Dulęba Józef, Dzierwa Józef, Famulski Władysław, Felder Herman, Filipowski Piotr, Garbacz Jan, Giedroyć Maria, Gliński Jerzy, Gmochocki Ryszard, Gnutek Stanisław, Gołąb Józef, Gondzik Wawrzyniec, Grobelski Stefan, Grchowalski Kazimierz, Gruszecki Kazimierz, Gryz Piotr, Grzana Ludwik, Hajduk Piotr, Hanusek Gertruda, Harazim Maria, Harboła Wiktor, Hilarowicz Henryk, Hruby Konstanty, Hutniczak Ignacy, Izydorczyk Władysław, Jarosz Stanisław, Just Alojzy, Kaim Józef, Kamińska Cecylia, Kapica Stefan, Karolak Zygmunt, Kądziała Marian, Kądziała Roman, Kędzior Józef, Kłiszko Kazimierz, Kłopotka Wanda, Knot Jan, Knych Andrzej, Kodubański Roman, Komorowski Tomasz, Kornacki Ryszard, Kosłowska Teresa, Kotusiński Józef, Kowal Albin, Kowalczyk Stefan, Koza Teodor, Kozłowska Władysława, Koźwiniak Mikołaj, Kraska Stefan, Kret Józef, Kroska Ludwik, Krzysztoporski Józef, Kościelski Władysław, Kubajczyk Władysław, Kubiak Franciszek, Kuleta Janina, Kurowska Teresa, Kusina Władysława, Kuź Jan, Kwieciń Edward, Leśniak Anna, Leśniewicz Franciszek, Le-

śniewicz Ignacy, Losik Jan, Lubera Józef, Łachecki Szczepan, Łakomy Antoni, Łaszewski Zygmunt, Maciejewski Edmund, Magdziński Bronisław, Majchrzak Franciszek, Majchrzak Leokadia, Majewski Józef, Malik Marian, Maśluk Stefan, Matys Stanisław, Michalczyk Andrzej, Michalik Stanisław, Mielczarek Józef, Mitek Hubert, Mostowik Stanisław, Murawski Czesław, Muszyński Eugeniusz, Namysło Wiktor, Niankowski Antoni, Niedźwiedzi Sylwester, Niemczyk Józef, Nogaj Kazimiera, Nowak Jan, Ogińska Marian, Osnowski Augustyn, Ososiński Edward, Pacana Kazimierz, Panczyszyn Władysław, Paszek Stanisław, Pawlak Wiktor, Piegza Jan, Pietrzak Feliks, Pirek Stefan, Płaczek Wilhelm, Poliński Władysław, Prych Józef, Raszewski Tadeusz, Rogoda Edward, Rosa Henryk, Roznowski Michał, Różalski Franciszek, Ruczyńska Eugenia, Ruskowski Bronisław, Rzeszotarski Stefan, Rzymkowski Edmund, Sadowski Józef, Sadurski Tadeusz, Scotti Aniela, Siciński Józef, Siech Roman, Skotarek Józef, Skórka Stanisław, Skrzypkowski Wacław, Smagacz Wiktor, Sochacki Józef, Sobczak Aleksy, Solak Piotr, Sorek Agnieszka, Sosna Franciszek, Sroka Dominik, Stachowiak Feliks, Stankowski Józef, Starzyński Leon, Strzała Stanisław, Suchanek Marta, Sułkowski Jan, Szczerbowski Jan, Szczurek Stanisław, Szpanier Walenty, Szymandera Stanisław, Toroń Franciszka, Trestka Honorata, Twardowski Artur, Twardowski Karol, inż. Vrobel Jan, Walczak Władysław II, Wąsik Józef, Wiater Edward, Wichary Franciszek, Wilk Bronisław, Wiśniewska Bronisława, Wiśniewska Sabina, Witczak Bronisław, Włodarski Piotr, Wnukowski Stanisław, Wołoch Józef, Wrona Edward, Wyban Bronisław, Zajac Józef, Zajuto Agnieszka, Zarzycki Marian, Zawada Wiktor, Zdański Bolesław, Zerański Wincenty, Zięba Stanisław, Ziomko Maria, Zurek Jakub, Zydrón Józef.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1187.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia Szczegółowego 6-letniego Planu Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955.

§ 1. Na podstawie postanowień rozdziału 5 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o 6-letnim Planie Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955 (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 344) zatwierdza się Szczegółowy 6-letni Plan Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955, przedstawiony przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim Ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1188.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 11 sierpnia 1950 r.

w sprawie upowszechnienia i rozwoju spawalnictwa.

W zrozumieniu doniosłego znaczenia w rozwoju gospodarki państwowej oraz roli, jaką spawalnictwo powinno odegrać przy odbudowie kraju i przyspieszeniu realizacji planów gospodarczych, Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu wszelkich robót w zakresie budowy konstrukcji szkieletowych, mostowych, maszynowych, rurociągów, zbiorników, naczyń pod ciśnieniem, kotłów parowych i innych urządzeń przemysłowych, komunikacyjnych i transportowych, zarówno lądowych jak i pływających, jak również przy wykonywaniu robót montażowych, remontowych itp., należy w jak najszerszym zakresie stosować spawanie oraz pokrewne mu metody technologiczne, zwłaszcza w tych przypadkach, w których dzięki ich zastosowaniu nastąpi:

- 1) podwyższenie jakości produkcji,
- 2) przyspieszenie cyklu produkcyjnego,
- 3) przyspieszenie wykonawstwa robót,
- 4) obniżenie kosztów produkcyjnych,
- 5) oszczędność na materiałach.

§ 2. Metody pracy w zakresie spawania oraz pokrewnych procesów technologicznych należy unowocześnić przez zastosowanie najnowszych zdobyczy naukowych i doświadczeń w tej dziedzinie, a w szczególności przez:

1) zastosowanie półautomatycznego i automatycznego spawania, zwłaszcza łukiem krytym,

2) zastosowanie cięcia i obróbki metali przy pomocy półautomatycznych i automatycznych urządzeń gazowych, z uwzględnieniem gazu ziemnego i innych gazów palnych,

3) zastąpienie w jak najszerszym zakresie konstrukcji nitowanych i niektórych odlewów przez konstrukcje spawane, a szczególnie spawane automatycznie,

4) zastosowanie zgrzewania, zwłaszcza elektrycznego oporowego,

5) szerokie zastosowanie procesów pokrewnych spawaniu, jak metalizacja natryskowa, hartowanie powierzchniowe, napawanie itp.

§ 3. 1. W celu zapewnienia wykonania zadań, wymienionych w § 1 i § 2, należy w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszej uchwały:

1) w Ministerstwach: Przemysłu Ciężkiego i Żeglugi utworzyć w Departamentach Produkcji i Techniki referaty spawalnicze;

2) w Ministerstwach: Budownictwa, Komunikacji, Przemysłu Lekkiego, Górnictwa, Gospodarki Komunalnej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych powierzyć prowadzenie spraw spawalnictwa wyznaczonym pracownikom;

3) w Centralnych Zarządach Przemysłu (jednostkach równorzędnych), podległych ministerstwu, wymienionym w pkt. 1) i 2), powierzyć prowadzenie spraw spawalnictwa wyznaczonym pracownikom.

2. Ministerstwa i Centralne Zarządy Przemysłu (jednostki równorzędne), wymienione w ust. 1, powinny:

1) pełnić nadzór nad właściwym, celowym i terminowym realizowaniem niniejszej uchwały;

2) koordynować pracę podległych jednostek organizacyjnych oraz współpracować z jednostkami nadrzędnymi w zakresie zagadnień spawalnictwa;

3) badać i ustalać możliwości zastosowania spawania w poszczególnych gałęziach produkcji lub warsztatach naprawczych;

4) rozpowszechniać najnowsze, wypróbowane metody pracy, pomysły i usprawnienia oraz nadzorować ich właściwe realizowanie w przemyśle;

5) współpracować z instytutami naukowymi oraz z Polskim Komitetem Normalizacyjnym (P.K.N.), w szczególności w zakresie, określonym w pkt. 4);

6) opracowywać projekty zarządzeń i instrukcji.

§ 4. Ministerstwa, o których mowa w § 3, uzgodnią z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Techniki zakres rozszerzenia zastosowania spawalnictwa w ich resortach.

§ 5. Minister Szkół Wyższych i Nauki:

1) zorganizuje w roku akademickim 1950/51 katedry spawalnictwa na właściwych wydziałach politechniki i wyższych szkół technicznych;

2) zarządzi rozszerzenie programów nauczania w tych uczelniach, wprowadzając z początkiem roku akademickiego 1950/51 wykłady i ćwiczenia:

a) na wydziałach mechanicznych — z projektowania i obliczania spawanych konstrukcji maszynowych oraz konstruowania sprzętu do spawania gazowego,

b) na wydziałach inżynierskich — z projektowania i obliczania spawanych konstrukcji,

c) na wydziałach elektrycznych — z konstrukcji i budowy maszyn i sprzętu do elektrycznego spawania;

3) utworzy z początkiem roku akademickiego 1951/52:

a) na jednej z politechnik wydział spawalnictwa, który będzie szkolił inżynierów-spawalników,

b) na pozostałych politechnikach i wyższych szkołach inżynierskich rozszerzy zakres wykładów ze spawalnictwa i zorganizuje przy katedrach tego przedmiotu należycie wyposażone zakłady.

§ 6. Minister Przemysłu Ciężkiego:

1) wyda zarządzenie, zmierzające do uaktywnienia na terenie podległych mu instytutów prac naukowych i naukowo-badawczych w zakresie spawalnictwa, w szczególności spowoduje rozwinięcie przez Instytut Spawalnictwa szerokiej akcji zmierzającej do dalszego doskonalenia metod i postępu technicznego w spawalnictwie, wprowadzania najnowszych zdobyczy techniki i nauki do produkcji, niesienia wydajnej pomocy placówkom przemysłowym w formie współpracy przy opanowywaniu nowych zagadnień i trudności produkcyjnych oraz nowych procesów technologicznych;